
Prædiken til Fastelavn

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til Fastelavn	4
Fastelavn	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til Fastelavn

Fastelavn

Prædikedag Fastelavn

Prædikedato 27. februar 1927

Prædiketekst Matthæus 3,13-17

Prædikested Skaalevig Kirke, Færøerne

Prædiken ID P270227-01

Kilde KMF-nr. 14.18.05

I Skaalevig Kirke Fastelavn.

1927

Johs vægrer sig ved at døbe Jesus. Han kan ikke forstaa, hvad det skal til. Jesu Svar er: Gør det uden Begrundelse. Gør det, for saadan er det nu rigtigt. Det er saa tit Guds Svar til Mennesker. Har du aldrig staaet over for noget, hvor du fik Lyst til at spørge: Har et Menneske skuffet dig? Kneb det med at skaffe til Føden. Mistede du en, du holdt af ved Drukning, Fald, Tuberkulose? Saa er du fristet til at spørge: Hvorfor maatte det ske. Jeg bad jo til Gud? Kunde han saa ikke ... Hvorfor? Ja, det: de store Hvorforrer i Livet. Og dem svarer Gud ikke paa. Men Troen ved alligevel et dejligt Svar: Det er, fordi det er rigtigt. Det er det mageløse ved at komme Jesu Mund nær. Den svarer paa vore Spørgsmaal med Svar, der ikke giver vor Forstand nogen Oplysning, men vort Hjerte Hvile og Kraft. Dette sker, fordi det er rigtigt. Det er Guds Vilje. De arme, de fattige, der ikke kender Jesu Tro. De ved slet ingen Svar: De siger, det var tilfældigt, det var uheldigt. Hvad Trøst er der i det? Men det, at dette tunge, det er dog Guds Vilje, ham, der vil os det bedst af alle, se, det er der Trøst i det. Saalænge vi derfor tror paa Gud, saa er vi ovenpaa. Et Menneske, vi fuldt ud stoler paa, kan gøre mange mærkelige Ting — vi ved dog han bærer sig ret ad og behøver ikke at spørge. Saa er vi da enige med hinanden om, at Troen

er noget dejligt noget at besidde. Desværre er det ikke altid lige nemt. Tvivl og Vantro vil gerne komme og file. Men naar vi har indset, hvad Tvivl og Vantro er for noget Skidt, at det bare vil svække os og forvirre os, saa er vi ogsaa paa vor Post mod de Djævle og sætter dem paa Døren, naar de kommer, og er vor Beslutning tro: Jeg og mit Hus vi vil tjene Herren. Ja, tjene Herren. Det er jo ikke blot de Tilskikkelser, Gud sender os, at vi har Brug for Troen, det er jo ogsaa naar vi skal leve og handle. Der er det nemlig saa tit, at Guds-Ordet vil noget andet end vor Forstand vil, vore Drifter vil, vi selv vil. Johs i Dag han vilde ikke døbe. Det var nu visstnok af smuk Beskedenhed. Men vi, vi vil ikke tilgive vor Næste, vi vil ikke glemme de Fornærmelser, vi vil have vor osv. Der kommer Guds-Ordet. Det sømmer sig at fuldkomme Retf., at gøre det rigtige. Hvor Troen er ikke blot stor, men ogsaa alvorlig, der gør den Mennesker ikke blot sikre, men ogsaa gode. Der lyder de uden at spørge og uden at gøre Indvendinger Guds Røst, hvor modsat deres egen den end toner.

Jesu Daab skulde vi tale om i Dag. Nu blev der jo ikke Tid til det. Saa har I den Prædiken til Gode til en anden Gang. Vi blev hængende i Indvendingen. Det maa vi nok i en Prædiken, blot aldrig i Livet. Lad os hænge i med hinanden, at vi skal naa til det fulde Ja til Jesus: Ja, Du er min Herre og min Gud, jeg vil gerne være et troende Menneske, men jeg vil alligevel hellere være et godt Menneske, gør du mig nu til begge Dele, jeg skal nok hjælpe til. Ellers kan jeg jo ikke komme ind i din Himmel engang naar jeg dør og være sammen med dem, jeg holder rigtig af, og det vil jeg alligevel helst. Amen.